

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/27/2023
Identifikačné číslo spisu:	8113207968
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8113207968.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobkyne: TERMMING, a.s., Jarošova 2961/1, Bratislava, IČO: 35 972 254, v zastúpení Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., Námestie Martina Benku 9, Bratislava, IČO: 35 886 625, proti žalovanej 1/ Bytkomfort - BA, a.s., Železničarska 18, Bratislava, IČO: 35 736 275, zastúpenej advokátskou kanceláriou UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o., Mliekarenská 2, Bratislava, IČO: 36 662 291, žalovanej 2/ Mgr. N.S., narodennej XX. G. XXXX., G., žalovanému 3/ Ing. N.S., narodenému XX. N. XXXX, G. X, Y, a žalovanému 4/ Ing. Y.S., narodenému XX. D. XXXX, G. 4, Y, všetci žalovaní 2/ až 4/ zastúpení advokátkou JUDr. Líviou Krňčokovou, 29. augusta č. 5, Bratislava, v konaní o zaplatenie 12 732,97 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/182/2015, o dovolaní žalovaných 2/ až 4/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. februára 2021, č. k. 3Cob/232/2019-413, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaných 2/ až 4/ o d m i e t a .
- II. Žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) svojím v poradí prvým rozsudkom z 8. júna 2017 rozhodol tak, že na plnenie zaviazal žalovanú 1/ v celom rozsahu istiny 12 732,97 eura, žalobu voči žalovaným 2/ až 4/ zamietol. 1.1. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že podaním doručeným súdu dňa 12. júna 2012 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaných spoločne

a nerozdielne na zaplatenie sumy 12 732,97 eura spolu s úrokom z omeškania ako aj trovy konania. Žalobkyňa svoj nárok odôvodnila tým, že dňa 14. februára 2006 uzavrela ako dodávateľ so žalovanou 1/ v postavení odberateľa (pôvodne obchodná spoločnosť STAROMESTSKÁ, a.s., Bukureštská č. 2, Bratislava) (ďalej aj ako „správca“ alebo „žalovaná 1/“) Zmluvu na dodávku a odber tepla č. 106850110 (ďalej aj ako „Zmluva“ alebo „Zmluvu na dodávku a odber tepla“). Predmetom Zmluvy bola dodávka a odber tepla na vykurovanie, dodávka a odber tepla na prípravu teplej a úžitkovej vody, dodávka a odber vody na prípravu teplej a úžitkovej vody zo zariadenia dodávateľa do odberného miesta odberateľa pre objekt spotreby Jedlíkova 4. Žalovaná pohľadávka vznikla v dôsledku neuhradenia faktúr za dodávku a odber tepla vystavených na základe Zmluvy.

1.2. Okresný súd zdôvodnil, že medzi stranami sporu ako žalobkyňou a žalovanou 1/ bol založený záväzkovo právny vzťah podriadený úprave Obchodného zákonníka (záväzkový vzťah 1) a vo vzťahu žalovanej 1/ a žalovaných v 2/ - 4/ záväzkový vzťah so zreteľom na osobitnú právnu úpravu zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (záväzkový vzťah 2), nakoľko súd vyhodnotil zmluvný vzťah založený Zmluvu o výkone správy č. 158/2005 v kontexte právnej úpravy ako výkon správy bytového domu. Nehnutelnosť súd posúdil ako bytový dom podľa zákonnej definície uvedenej v § 2 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., ako aj zápisu na liste vlastníctva v rámci údajov z katastra, zákonom definovaných ako údaje verejné, hodnoverné a záväzné.

Nebolo podľa súdu sporné, že účastníkmi záväzkového vzťahu 1 boli žalobkyňa na strane dodávateľa služby a žalovaná 1/ na strane odberateľa služby. Toto svoje právne postavenie vymedzili priamo v Zmluve o dodávke a odbere tepla č. 106850110 tak, že tento právny úkon nebol napadnutý neplatnosťou. Objednaná služba na základe zmluvy bola riadne dodaná, taktiež žalovaná 1/ nerozporela spôsob a výšku fakturácie odpłaty za poskytnuté služby. Súd prvej inštancie skúmal právne postavenie žalovanej 1/, ktorá namietala svoju pasívnu vecnú legitimáciu z dôvodu, že v danom záväzkovom vzťahu so žalobkyňou vystupovala

ako správca bytov a nebytových priestorov v zmysle ustanovenia § 8 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z., a teda prijímateľom služby boli vlastníci bytov a nebytových priestorov.

1.3. Z predložených dôkazov súd vyhodnotil postavenie žalovanej 1/ ako pasívne vecne legitimovaného nositeľa hmotnoprávného nároku z nasledovných dôvodov:

Z predloženej Zmluvy je zrejmé, že žalovaná 1/ ako správca vystupovala ako zmluvná strana so žalobkyňou ohľadne predmetného plnenia zmluvy. Z jej ustanovení podľa súdu prvej inštancie nevyplýva, že by plnenie bolo určené vlastníkom bytov a nebytových priestorov, naopak zo znenia Zmluvy na dodávku a odber tepla č. 1068501100 vystupovala

ako zaviazaná priamo žalovaná 1/ ako odberateľ tepla a konečnými spotrebiteľmi boli jednotliví užívatelia bytov v dome na G. X v Y., ktorým žalovaná 1/ množstvo dodaného tepla rozpočítavala. V uvedenom prípade súd neaplikoval zákonné zastúpenie

na základe osobitného zákona č. 182/1993 Z. z., nakoľko pri uzatváraní Zmluvy o dodávke

a odbere tepla ako zmluvná strana vystupovala žalovaná 1/. Argumentácia zákonného zastúpenia v zmysle ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. bola v danom prípade podľa názoru súdu neaplikovateľná. Súd prvej inštancie zároveň uviedol ako dôvod svojho rozhodnutia

vo veci samej aj znenie ustanovenia § 8b ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z., teda zodpovednosť za úhradu záväzkov voči dodávateľovi služieb a tovaru, ktoré obstará správca v rámci zmluvy o výkone správy. Vychádzajúc zo znenia citovaného ustanovenia zákona bolo podľa súdu jednoznačne nepochybné, že správca je pasívne legitimovaný v konaní o zaplatenie dlžnej sumy, pričom rozsah jeho zodpovednosti za plnenie voči dodávateľovi je výlučne viazaný výškou splatených úhrad za plnenia, resp. výškou zostatku fondu prevádzky údržby a opráv

v príslušnom dome. Uvedené žalovaná 1/ nepreukázala, čím neuniesla dôkaznú povinnosť voči žalovaným 2/ - 4/. Skutočnosť, že bol ukončený zmluvný vzťah, neznamena, že vlastníci neplatili na účet správcu, nakoľko nebolo preukázané, že by správca ako žalovaná 1/ zrušila predmetný účet, na ktorom oddelene viedla preddavky a poplatky od vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

1.4. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení uviedol, že situácia, ak by správca nepodpísal zmluvu, resp. by ju podpísal v mene zastúpených, čo by exaktne vyplývalo z ustanovení zmluvy, boli by viazaní zo

zmluvy zastúpení priamo aj bez ohľadu, že odplatu platil správca z úhrad mesačných preddavkov, ktoré v rámci výkonu správy spravuje, nie je však ich vlastníkom. Vystavenie faktúry na subjekt vlastníkov bytov a nebytových priestorov v zastúpení žalovaného 1/ je len účtovný doklad, osvedčujúci, že prostriedky na úhradu mohli byť v správe žalovanej 1/. Ohľadne ukončenia výkonu správy a dôsledkov voči žalobkyni súd prvej inštancie zastáva názor, že ukončenie výkonu správy nemá vplyv na postavenie žalovanej 1/, ako účastníka zmluvného vzťahu so žalobkyňou. Zmenu na strane odberateľa učenú dodatkom č. 8 k zmluve súd vyhodnotil ako neplatný právny úkon, z dôvodu absencie oprávnenia konať vo veci zmeny zmluvnej strany bez jej súhlasu. Za deň ukončenia správy je považovaný deň 30.9.2013, ako je uvedené vo výpovedi zo zmluvy ku dňu 1.4.2013.

1.5. Súd prvej inštancie postavenie žalovaných 2/ - 4/ vyhodnotil nedostatkom pasívnej legitímácie v konaní, preto voči nim nárok žalobkyne zamietol. Žalovaní 2/ - 4/ boli v zmluvnom vzťahu so správcom ako žalovanou 1/ na základe zmluvy, ktorá je platná a ktorá bola platne ukončená, čo sporné v konaní nebolo. Súd mal ďalej za to, že nebolo súdu preukázané, že by zodpovednosť za úhradu záväzkov voči dodávateľovi tepla/žalobkyni prešla na žalovaných 2/ - 4/ za podmienok a v rozsahu ustanovenia § 8b ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z., či už z hľadiska preukázania existencie záväzku na strane žalovaných 2/ - 4/, ani z hľadiska existencie podmienky vzniku zodpovednosti, ako je definované v § 8b ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. K námietkam o spornosti určenia výšky odplaty za spotrebované teplo, ako to namietali žalovaní 3/ až 4/, sa súd s ohľadom na prijatie námietky nedostatku pasívnej legitímácie namietajúcich nevyjadroval. Súd mal za to, že vzťahy medzi žalovanou 1/ a žalovanými 2/ - 4/ sú osobitne upravené, žalovaná 1/ si svoj nárok môže uplatniť vo vzťahu k žalovaným 2/ - 4/.

2. Na odvolanie žalovanej 1/ Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením z 21. marca 2018, č. k. 3Cob/177/2017-270 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenia zák. č. 182/1993 Z. z. týkajúce sa postavenia správcu ako subjektu práva či už voči vlastníkom domovej nehnuteľnosti alebo dodávateľom služieb nedávajú ani po účinnosti zák. č. 268/2007 Z. z. jednoznačnú odpoveď na spôsob konania správcu, jeho zastupovania vlastníkov pred súdom, jeho označenia ako strany v konaní a podmienky za akých je možné správcu zaviazat' na plnenie. V prejednávanej veci postavenie ako správcu zaniklo výpoveďou vlastníkov zmluvy o výkone správy, ktorá bola žalovanej 1/ doručená 27.3.2013 a za deň ukončenia správy je teda považovaný deň 30.9.2013. Od tohto dňa žalovaná 1/ nemohla vykonávať správu predmetnej domovej nehnuteľnosti a nemohla ani nakladať a disponovať s finančnými prostriedkami na účte domovej nehnuteľnosti. Faktúry za dodávku tepla, ktorých zaplatenie je predmetom konania, boli vystavené v čase keď už žalovaná 1/ nebola správcom domovej nehnuteľnosti a v súlade s § 8a ods. 3, zák. č. 182/1993 Z. z. dňom skončenia správy domu prešli všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmlúv, ktoré súvisia so správou domu a ktoré boli uzatvorené v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, alebo zo zmlúv uzavretých na základe rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome na nového správcu alebo na spoločenstvo. Vzhľadom na ukončenie výkonu správy predmetnej domovej nehnuteľnosti žalovaná 1/ podľa krajského súdu nie je pasívne legitimovaná v konaní o úhradu nákladov za dodané teplo a teplú vodu.

3. Okresný súd svojím v poradí druhým rozsudkom z 11. februára 2019, č. k. 28Cb/182/2015-324, uložil žalovaným 2/ až 4/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 12 732,97 eura s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z dlžnej sumy; 1 505,64 eura od 20. decembra 2013 do zaplatenia, 1 838,08 eura od 24. januára 2014 do zaplatenia, 1 937,87 eura od 25. februára 2014 do zaplatenia, 1 679,57 eura od 24. marca 2014 do zaplatenia, 270,83 eura od 17. apríla 2014 do zaplatenia, 1 326,50 eura od 25. apríla 2014 do zaplatenia, 1 034,75 eura od 23. mája 2014 do zaplatenia,

809,99 eura od 23. júna 2014 do zaplattenia, 618,67 eura od 22. júla 2014 do zaplattenia, 622,63 eura od 18. augusta 2014 do zaplattenia, 624,- eura od 24. septembra 2014 do zaplattenia, 464,44 eura od 24. októbra 2014 do zaplattenia, súd žalobu voči žalovanej 1/ zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej 2/ v celom rozsahu, žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 3/ v celom rozsahu, žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 4/ v celom rozsahu a žalovanej 1/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v celom rozsahu.

3.1. Súd prvej inštancie opätovne vec posúdil a zistil, že medzi stranami sporu, žalobkyňou a žalovanou 1/, bol založený záväzkovo právny vzťah podriadený úprave zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“).

Vo vzťahu žalovanej 1/ a žalovaných 2/ - 4/ záväzkový vzťah so zreteľom na osobitnú právnu úpravu zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej aj ako „ZoVB“), súd vyhodnotil zmluvný vzťah založený Zmluvou o výkone správy č. 158/2005 (ďalej aj ako „Zmluva o výkone správy“) v kontexte právnej úpravy ZoVB, teda ako výkon správy bytového domu. Nehnuteľnosť posúdil konajúci súd ako bytový dom podľa zákonnej definície uvedenej v § 2 ods. 2 ZoVB (rovnako ako v zmysle listu vlastníctva).

3.2. Pri rešpektovaní právneho názoru odvolacieho súdu ako súdu druhej inštancie, súd prvej inštancie zdôraznil, že vzhľadom na ukončenie výkonu správy predmetnej domovej nehnuteľnosti žalovaná 1/ nie je pasívne legitimovaná v konaní o úhradu nákladov za dodané teplo a teplú vodu. V dôsledku uvedeného konajúci súd určil za pasívne legitimovaných v konaní o zaplattenie ceny za dodanú službu žalovaných 2/ až 4/ napriek ich argumentácii, že nie sú v slovesnom vyjadrení nájomcami bytov, ale sú spoluvlastníkmi bytového domu, a teda poskytnutú službu nespotrebovali. Súčasne nevytvorili spoločenstvo, na ktoré by v zmysle ustanovení § 8a ZoVB mali prejsť práva a povinnosti po ukončení zmluvného vzťahu so správcom (žalovanou 1/).

3.3. V uvedenom kontexte okresný súd mal za to, že nie je možné aplikovať právny predpis na ťarchu osoby (žalobkyne ako dodávateľa služby), ktorá konanie osoby nevie a reálne nemá možnosť ovplyvniť. Dodal, že v danom čase bola služba dodávaná s tým, že za poskytnutú službu je povinný zaplatiť jej príjemca, teda žalovaní 2/ až 4/ vystupujúci ako vlastníci bytového domu bez ohľadu, či sami službu užívali alebo nie. K argumentácii žalovaných 2/ až 4/ ohľadom nesprávnosti prerozdelenia spotreby, a teda nesprávnosti výpočtu nároku žalobkyne ohľadom spotrebovaného množstva energie, konajúci súd uviedol, že túto nesprávnosť namietal žalovaný 4/ oznámeniami zaslanými správcovi mailom z 9. júla 2013, 29. júna 2012, 15. júna 2011, v ktorom uvádzali žalovaní 2/ až 4/ námietky, avšak iné dôkazy na podporu svojich tvrdení nepreukázali. A to ani čo do technického stavu, ani čo do výkonu plynovej kotolne na U. ulici a na G. ulici so záverom, že mailom z 27. augusta 2014 žalovaná 2/, konajúca za zástupcov vlastníkov BD na G.. X adresovaným žalobkyni uviedla, že sú ochotní dlžnú sumu za dodávku a odber tepla na vykurovanie a prípravu TÚV uhradiť. Na druhej strane v kontexte výpočtu spotreby a následnej fakturácie, žalobkyňa výpoveďou na okresnom súde 20. januára 2017 ozrejmla spôsob výpočtu, čo podporila aj preukázaním skutkového stavu listinnými dôkazmi. Preto prvoinštančný súd výpoveďou Ing. H. aj s ohľadom na vyhlásenie žalovanej 2/, mal za to, že spornosť (resp. vadnosť) výpočtu preukázaná nebola.

3.4. Súd prvej inštancie ďalej skúmal právne postavenie žalovanej 1/, ktorá namietala svoju pasívnu vecnú legitimáciu z dôvodu, že v danom záväzkovom vzťahu so žalobkyňou vystupovala ako správca bytov a nebytových priestorov v zmysle ust. § 8 a nasl. ZoVB, a teda prijímateľom služby boli vlastníci bytov a nebytových priestorov.

Z predloženej Zmluvy bolo podľa okresného súdu zrejmé, že žalovaná 1/ ako správca vystupovala ako zmluvná strana so žalobkyňou ohľadom predmetného plnenia zmluvy. Žalobkyňa, ktorá pôvodne plnila v prospech žalovanej 1/ ako správcu, má podľa okresného súdu zachovaný nárok na odplatu od prijímateľa služby, ak postavenie žalovanej 1/ ako správcu zaniklo. I keď zo Zmluvy o výkone správy č. 158/2005 je uvedené, čl. I, že „správca koná menom vlastníkov a na ich účet v praktických činnostiach v súvislosti s domovou nehnuteľnosťou.“ Okresný súd uzavrel, že správca nie je pasívne legitimovaný

v konaní o zaplatenie dlžnej sumy za obdobie po skončení výkonu správy.

Za situácie, že predmetom žaloby je nárok za obdobie, kedy žalovaná 1/ nevykonávala činnosť správcu a zmluva bola ukončená z vôle žalovaných 2/ až 4/, zaviazané zo zmluvy

by malo byť spoločenstvo, ktorého vznik preukázaný nebol. Vystavenie faktúry na subjekt vlastníkov bytov a nebytových priestorov v zastúpení žalovanej 1/ je podľa konajúceho súdu len účtovný doklad osvedčujúci, že prostriedky na úhradu mohli byť v správe žalovanej 1/.

3.5. Okresný súd dodal, že za deň ukončenia správy je považovaný deň 30.09.2013,

ako je uvedené vo výpovedi zo zmluvy k 01.04.2013. Účastníci zmluvného vzťahu nenamietali existenciu záväzkového vzťahu a nebolo preukázané ani porušenie povinností zo strany žalobkyne. Na druhej strane konajúcemu súdu bolo preukázané porušenie povinnosti zo strany prijímateľa plnenia, ktorými sú žalovaní 2/ až 4/ ako spoluvlastníci bytového domu riadne zaplatiť odplatu za poskytnutú službu.

4. Na odvolanie žalovaných 2/ až 4/ odvolací súd, napadnutým rozsudkom

zo 17. februára 2021, č. k. 3Cob/232/2019-413 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil

a žalobkyni priznal voči žalovaným 2/ až 4/ nárok náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Žalovanej 1/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v celom rozsahu.

4.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd s poukazom na § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) (nesprávne poukázané aj na ods. 2 cit. ust. - pozn. dovolacieho súdu) uviedol, že súd prvej inštancie na základe správne zisteného skutkového stavu dospel k správne právnemu záveru, avšak nestotožnil sa s jeho právnym posúdením.

4.2. Odvolací súd s odkazom na § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 a 2, § 43, § 51 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) zdôraznil, že medzi spoluvlastníkmi nehnuteľnosti a žalovanou 1/ ako správcou bola 4. januára 2006 uzatvorená zmluva č. 158/2005 o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti, predmetom ktorej

bolo podľa čl. I. bod 1 výkon komplexnej správy a údržby, konanie menom vlastníkov

a na ich účet v praktických činnostiach v súvislosti s domovou nehnuteľnosťou nachádzajúcou sa v Y. na G. ul. č. X. Z článku III. bod 2 písm. f/ Zmluvy

pod označením „Práva a povinnosti správcu a rozsah výkonu správy“ vyplýva, že pod činnosti správcu patrí aj zabezpečovanie služieb spojených s užívaním bytov,

a to o. i. aj dodávka tepla a teplej úžitkovej vody. Podľa odvolacieho súdu je nesporné, že zmluva o výkone správy bola uzatvorená podľa OZ ako nepomenovaná zmluva

a jej predmetom bol výkon správy žalovanou 1/ v mene vlastníkov a na ich účet

za podmienok uvedených v zmluve.

4.3. Z vyššie uvedeného (teda zo zmluvy o výkone správy) podľa odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že žalovaná 1/ ako správca konala v mene vlastníkov bytového domu,

t. j. žalovaných 2/ až 4/, zabezpečovala v ich mene služby spojené s užívaním bytov, uzavrela zmluvu na dodávku tepla a TÚV v ich mene a na ich účet a sama nebola odberateľom tepla.

Z uvedených dôvodov Zmluva na dodávku a odber tepla zaväzuje priamo vlastníkov bytového domu - žalovaných 2/ až 4/ a žalovaná 1/ nie je pasívne vecne legitimovaná. Žalovaní 2/ až 4/ ako vlastníci domovej nehnuteľnosti prijali od žalobkyne plnenie

/dodávku tepla a TÚV/ s tým, že faktúry vystavené žalobkyňou ako dodávateľom neuhradili.

Preto sú pasívne vecne legitimovaní žalovaní 2/ až 4/ ako vlastníci domovej nehnuteľnosti.

4.4. Odvolací súd zdôraznil, že žalovaná 1/ ako správca domovej nehnuteľnosti

bola splnomocnená žalovanými 2/ až 4/ na zabezpečovanie služieb spojených s užívaním bytov, o. i. aj dodávku tepla a TÚV (§ 31 a nasl. OZ). Neobstojí preto tvrdenie žalovaných 2/ až 4/, že konala vo vlastnom mene (§ 32 ods. 1 OZ), nakoľko zo zmluvy o výkone správy

a údržby domovej nehnuteľnosti jednoznačne vyplýva, že žalovaná 1/ koná menom vlastníkov

a na ich účet.

4.5. Podľa krajského súdu nie je bez právneho významu ani vyjadrenie žalovaných 2/ až 4/ uvedené vo výpovedi zo zmluvy o výkone správy č. 158/2005, kde žalovaní 2/ až 4/ upozorňovali žalovanú 1/ ako správcu na jej povinnosti pri ukončení výkonu správy,

a to najmä povinnosti uvedené v čl. II bod 2 /o. i., zabezpečenie služieb spojených s užívaním bytov -

dodávka tepla a TÚV/ a v čl. VI. bod 3 zmluvy.

4.6. Odvolací súd skonštatoval, že aj z e-mailu žalovanej 2/ z 27. augusta 2014

(č. l. 117 spisu) adresovaného žalobkyni vyplýva, že žalovaní boli pripravení dlžnú sumu za dodávku a odber tepla na vykurovanie a prípravu TÚV uhradiť, avšak chceli vyhovieť zákonu č. 431/2002 Z. z., o účtovníctve (návrh dohody o vyrovnaní nebol vypracovaný tak, aby spĺňal požiadavky zákona o účtovníctve).

4.7. Krajský súd v Bratislave ďalej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nesúhlasil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že na právny vzťah žalovanej 1/ a žalovaných 2/

až 4/ je potrebné aplikovať ustanovenia ZoVB. S odkazom na § 2 ods. 2 a § 8b ZoVB, podľa odvolacieho súdu v prejednávanej veci absentuje subjekt v podobe vlastníkov bytov a nebytových priestorov, na ktorý odkazuje tento zákon, ako aj základný predpoklad, ktorým je vlastnícke právo k bytu alebo nebytovému priestoru v dome. V danom prípade sa podľa odvolacieho súdu jedná o domovú nehnuteľnosť, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve žalovaných 2/ až 4/, pričom jednotlivé byty a spoločné priestory v dome užívajú jednotliví nájomníci, ktorí nie sú vlastníkami bytov a nebytových priestorov.

Preto mal súd prvej inštancie na daný vzťah podľa odvolacieho súdu aplikovať ustanovenia OZ. Táto skutočnosť však podľa krajského súdu nemá dopad na vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu, keď súd prvej inštancie správne vyhodnotil pasívnu vecnú legitímáciu, ktorá svedčí žalovaným 2/ až 4/ ako vlastníkom nehnuteľnosti.

4.8. K žalovaným 2/ až 4/ namietanej spotrebe tepla a teplej úžitkovej vody a nesprávnosti prerozdelenia spotreby odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvej inštancie uviedol,

že žalovaní 2/ až 4/ v konaní na podporu svojich tvrdení nenavrhli ani nepredložili žiadne dôkazy. V tejto súvislosti súd poukázal na osobný odpočet v dome na G. č. 4 a e-mail žalovanej 2/, ktorý nie je možné považovať za uznanie dlhu, avšak slúži ako podporný listinný dôkaz žalobkyne.

5. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaní 2/ až 4/ (č. l. 425 spisu), prípustnosť ktorého odôvodnili ust. § 420 písm. f) CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa žalovaných 2/ až 4/ ďalej napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení

sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

(§ 421 ods. 1 písm. a) CSP).

5.1. Žalovaní 2/ až 4/ (v ďalšom texte tiež ako „dovolatelia“) opakovane uviedli, že prejednávany právny vzťah je potrebné posudzovať výlučne podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, a že pasívne vecne legitimovaná je iba žalovaná 1/, ktorá

pri uzatvorení Zmluvy na dodávku a odber tepla č. 1068501100 konala sama za seba, t. j.

vo vlastnom mene a na vlastný účet. Dovolatelia dodali, že v danom prípade bolo potrebné rozlišovať medzi dvoma na sebe nezávislými zmluvnými vzťahmi, a to:

a) zmluvným vzťahom medzi žalovanou 1/ a žalovanými 2/ až 4/ založený Zmluvou

č. 158/2005 o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti uzatvorenou 4. januára 2006 medzi spoluvlastníkmi nehnuteľnosti (v tom čase L. D. H. Y. - mestská časť Y. - H. so spoluvlastníckym podielom 24/48 a Paedr. Dr. N.S.

s manželkou Mgr. N.S. so spoluvlastníckym podielom 24/48).

b) zmluvným vzťahom medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ založený Zmluvou na dodávku

a odber tepla č. 1068501100 uzatvorenou 14. februára 2006 medzi žalobkyňou ako dodávateľom, a žalovanou 1/ ako odberateľom. Odvolatelia zdôraznili, že zo Zmluvy na dodávku a odber tepla č. 1068501100 ani z označenia jej zmluvných strán nevyplýva, že by žalovaná 1/ konala ako zástupca (splnomocnenec) žalovaných 2/ až 4/. Ako odberateľ - kupujúci bol v Zmluve na dodávku a odber tepla č. 1068501100 označený: H., a.s., Y. zastúpená Jozef Rybár, predseda predstavenstva, IČO: 35 736 275 (neskôr žalovaná 1/ zmenila obchodné meno a sídlo

na Bytkomfort - BA, a.s., so sídlom Železničiarska 18, Bratislava) s tým, že žalovaní 2/ až 4/ touto zmluvou neboli nijakým spôsobom viazaní.

Žalovaní 2/ až 4/ dodali, že zo Zmluvy č. 158/2005 o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti

vyplýva, že táto bola uzatvorená v zmysle § 43 OZ ako inomínatna zmluva a nevyplýva z nej, že by sa uzatvárala a mala riadiť ZoVB s tým, že táto bola ukončená uplynutím 6-mesačnej výpovednej lehoty, t. j. zanikla dňom 30.09.2013, na základe výpovede žalovaných 2/ až 4/.

Dovolatelia zdôraznili, že v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie mal Zmluvu

č. 158/2005 o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti posudzovať podľa ustanovení OZ a nie ZoVB. Odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí s odvolacími námietkami žalovaných 2/ až 4/ stotožnil, napriek tomu vyhodnotil rozsudok súdu prvej inštancie ako správny a vôbec sa nevysporiadal s podstatnou argumentáciou žalovaných 2/ až 4/, že zo Zmluvy na dodávku a odber tepla č. 1068501100 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou 1/ nevyplýva, že by žalovaná 1/ konala za žalovaných 2/ až 4/, resp. že by predmetnú zmluvu uzatvárala v ich mene ako zástupca.

5.2. Dovolatelia poukázali na to, že odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí odchyľil od svojho pôvodného právneho názoru, ako aj od právneho názoru súdu prvej inštancie a vec právne posúdil podľa § 31 a 32 Občianskeho zákonníka bez toho, aby dal stranám možnosť sa k týmto ustanoveniam vyjadriť. Tento nesprávny postup odvolacieho súdu spočívajúci v nerešpektovaní § 382 CSP, založil podľa žalovaných 2/ až 4/ vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

5.3. Nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu vzhľadli dovolutelia aj v tom, že sa odvolací súd nezaoberal Dodatkom č. 8 (ako aj č. 9) k Zmluve na dodávku a odber tepla č. 1068501100.

5.4. Dovolatelia ostatný dovolací dôvod vyvedený ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP, vzhľadli nesprávnym právnym posúdením „otázky právneho úkonu v zmysle § 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka“, kedy sa odvolací súd mal odkloniť od rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 4Cdo/16/2019, 5Cdo/99/2013).

Presnejšie k odklonu od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu malo dôjsť prijatím záveru, že žalovaná 1/ uzavrela Zmluvu na dodávku a odber tepla č. 1068501100 v mene žalovaných 2/ až 4/ v zmysle Zmluvy č. 158/2005 o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti a nie zo Zmluvy na dodávku a odber tepla č. 1068501100. V tejto súvislosti dovolutelia s poukazom na § 32 ods. 1 OZ zdôraznili, že zo Zmluvy na dodávku a odber tepla č. 1068501100 konanie žalovanej 1/ v mene dovolutel'ov nevyplýva a jej súčasťou nie je ani žiadne plnomocenstvo, z ktorého by táto skutočnosť mala vyplývať.

Preto odvolací súd nesprávne podľa dovolutel'ov vyložil ust. § 32 ods. 1 OZ, ak dospel k záveru, že uvedenou Zmluvou na dodávku a odber tepla č. 1068501100 konala žalovaná 1/ v mene žalovaných 2/ až 4/, keďže táto zaväzuje priamo žalovanú 1/, ktorá je v danom prípade aj pasívne vecne legitimovaná. Žalovaná 1/ bola totiž podľa dovolutel'ov odberateľom tepla v zmysle zákona č. 657/2004 Z. z., a množstvo dodaného tepla rozpočítaval konečnému spotrebiteľovi na základe Zmluvy č. 158/2005 o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti. Pasívna vecná legitimácia žalovanej 1/ napokon podľa dovolutel'ov je zrejmá aj z faktúr doložených žalobkyňou, ktoré sú vystavené na žalovanú 1/ a jedine jej aj doručované.

Odvolací súd preto podľa dovolutel'ov síce použil správny predpis, a to § 32

ods. 1 OZ, tento však nesprávne interpretoval a za právny úkon mal považovať Zmluvu

na dodávku a odber tepla č. 1068501100, nie Zmluvu č. 158/2005 o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti.

5.5. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení dovolutelia dovolaciemu súdu navrhli, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že im prizná náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedla, že Zmluva na dodávku a odber tepla č. 1068501100 obsahuje Dodatok č. 8 z 25. júna 2013, ktorým došlo k zmene odberateľa z pôvodnej žalovanej 1/ na vlastníkov bytov a nebytových priestorov G. 4 v Bratislave. V záujme zabezpečenia kontinuálnej dodávky tepla pre tento bytový dom došlo k uzatvoreniu Dodatku č. 9 z 15. septembra 2013. Za dodané teplo na rok 2014 žalobkyňa vystavila faktúry, ktoré boli vystavené v súlade so Zmluvou a jej Dodatkami, ktoré boli žalovaným 2/ až 4/ doručené, avšak neboli uhradené. Túto skutočnosť žalovaní 2/ až 4/ nerozporujú, preto je podľa žalobkyne táto skutočnosť medzi stranami nesporná.

7. K dovolaniu žalovaných 2/ až 4/ sa vyjadřila aj žalovaná 1/, ktorá sa so závermi vyslovenými v

rozsudku súdu prvej inštancie ako aj rozsudku odvolacieho súdu stotožnila. Aplikáciu Občianskeho zákonníka žalovaná 1/ odmieta s s poukazom na zásadu „lex specialis derogat legi generali“, kedy má pred aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka prednosť ZoVB. Dovolací dôvod podľa ust. § 420 písm. f) CSP nie je podľa názoru žalovanej 1/ daný, nakoľko nedošlo k takej chybe konania, ktorá by mohla znemožniť uskutočňovanie procesných práv žalovaných 2/ až 4/ v intenzite vedúcej k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. V závere vyjadrenia žalovaná 1/ navrhla, aby dovolací súd dovolanie podľa ust. § 447 písm. f) CSP odmietol.

8. O dovolaní podanom žalovanými 2/ až 4/ rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 31. mája 2022, č. k. 2Obdo/84/2021-592, ktorým dovolanie žalovaných 2/ až 4/ odmietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Predmetné uznesenie dovolacieho súdu napadli žalovaní 2/ až 4/ ústavnou sťažnosťou.

8.1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) o podanej sťažnosti rozhodol nálezom z 20. apríla 2023, č. k. I. ÚS 54/2023 - 43 (ďalej len „Nález“), v ktorom skonštatoval porušenie základného práva žalovaných 2/ a ž 4/ (sťažovateľov) na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a ich právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého dôvodu napadnuté uznesenie dovolacieho súdu (sp. zn. 2Obdo/84/2021) zrušil a vec vrátil dovolaciemu súdu na ďalšie konanie.

9. V rámci nálezu ústavný súd zhrnul, že krajský súd vo svojom rozsudku vychádzal z obsahu plnej moci obsiahnutej v zmluve o výkone správy so záverom, že žalovaná 1/ uzavrela zmluvu na dodávku tepla v mene sťažovateľov a na ich účet a v rámci svojho pomerne stručného odôvodnenia dal odvolací súd v podstate do protikladu § 31 ods. 1 a § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka, so záverom, že keďže platí § 31 ods. 1 OZ, nemôže platiť § 32 ods. 1 OZ. Ústavný súd (v súlade s názorom konajúcich súdov) konštatuje, že zo Zmluvy na dodávku tepla nevyplýva, že žalovaný 1/ pri jej uzatváraní konal za niekoho iného, a napriek zneniu § 32 ods. 1 OZ, ktorého aplikácie sa domáhali žalovaní 2/- 4/, dospel krajský súd k záveru, s ktorým sa stotožnil i dovolací súd, a síce že žalovaný 1/ konal v mene sťažovateľov, ergo krajský súd priznal právnomu úkonu žalovaného v 1. rade

(zmluva na dodávku tepla) účinky predpokladané § 22 ods. 1 OZ, podľa ktorého zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Ústavný súd SR vysvetlil, že Občiansky zákonník subsumuje pod pojem zastúpenie iba priame zastúpenie, medzi ktorého princípy patrí princíp reprezentácie (§ 22 ods. 1 a 2 OZ), princíp publicity (§ 32 ods. 1 OZ) a princíp abstrakcie (§ 32 ods. 2 OZ). Zdôraznil, že princíp publicity vyžaduje, aby zástupca

(žalovaný 1/) voči tretej strane (žalobca) prejavil, resp. dal zreteľne najavo, že nekoná

vo svojom mene, ale v mene zastúpeného. Princíp publicity vyžaduje zverejnenie priameho zastúpenia, v opačnom prípade sa uplatní nevyvrátiteľná domnienka, že konajúca osoba koná sama za seba, vo vlastnom mene a je z toho konania zaviazaná. Ak by aj takáto osoba v skutočnosti konala v záujme inej osoby a na jej účet, môže ísť len o nepriame zastúpenie. Nakoľko krajský súd vyvodil záver o priamom zastúpení žalovaných 2/ až 4/ žalovanou 1/, pre ktoré je nevyhnutné naplnenie požiadavky publicity vyplývajúcej zo žalovanými 2/ až 4/ navrhovanej aplikácie § 32 ods. 1 OZ, išlo podľa Ústavného súdu o vo veci podstatný argument v znení, že krajský súd žalovaným 2/ až 4/ nedal presvedčivú odpoveď na ne/aplikáciu ust. § 32 ods. 1 OZ.

Ústavný súd následne uviedol, že najvyšší súd považoval za dostatočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu, z ktorého sa sťažovatelia síce dozvedeli, že hoci zo zmluvy na dodávku tepla nevyplýva, že žalovaná 1/ konala za sťažovateľov, platí, že konala v ich mene

(napriek tomu, že sa na ich právny vzťah so žalovanou v 1. rade neaplikuje zákon

o vlastníctve bytov a z neho vyplývajúci záver, že z právnych úkonov správcu sú priamo zaviazaní vlastníci bytov), nedozvedeli sa však prečo. Inými slovami, najvyšší súd považoval odôvodnenie krajského súdu za dostatočné napriek tomu, že sa nevysporiadal

s nevyvrátiteľnou domnienkou vyplývajúcou z § 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka napriek výslovnej námietke sťažovateľov. Preto ústavný súd považuje námietku sťažovateľov

o arbitrárnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu za opodstatnenú, keďže najvyšší súd bez

náležitého odôvodnenia odmietol ich dovolanie podané z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP“. Z Nálezu súčasne vyplýva, že Ústavný súd SR napriek vysloveným záverom nespochybnil možnosť najvyššieho súdu vysporiadať sa s podaným dovolaním spôsobom upraveným v § 447, § 448 alebo § 449 CSP.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) po vrátení veci Ústavným súdom SR (ust. § 35 zákona č. 160/2015 CSP), po zistení, že dovolanie podali včas žalovaní 2/ až 4/, zastúpení v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaných 2/ až 4/ je treba odmietnuť.

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

12. V posudzovanom prípade dovolateľa vyvodzujú prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Túto vadu videli dovolatelia v tom, že odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie, vec právne posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 31, 32 a nasl.) bez toho, aby dal stranám sporu možnosť

sa k tomuto novému právnomu posúdeniu v zmysle Občianskeho zákonníka vyjadriť, čím odvolací súd mal konať v rozpore s ust. § 382 CSP.

12.1. S touto argumentáciou dovolateľov sa dovolací súd vysporiadal už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí (sp. zn. 2Obdo/84/2021), ktoré síce Ústavný súd svojím nálezom zrušil, ale v tejto časti konštatoval, že: „V prejednávanej veci teda podľa ústavného súdu nejde o prekvapivé rozhodnutie, keďže nie je naplnená okolnosť, že sťažovatelia nemali možnosť namietat ne/správnosť nového právneho názoru krajského súdu.

Samotná skutočnosť, že krajský súd dospel k inému právnomu záveru, než aký prezentovali sťažovatelia, nezakladá prekvapivosť rozhodnutia a tým ani vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP. Záver najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania v tejto časti považuje ústavný súd za ústavne udržateľný.“. Vzhľadom na uvedené dovolací súd nevidí dôvod sa s touto dovolacou námietkou opätovne zaoberať, keďže správnosť názoru dovolacieho súdu vyjadreného v predchádzajúcom uznesení (2Obdo/84/2021) potvrdil aj Ústavný súd SR v Náleze.

13. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP dovolatelia vytýkali odvolaciemu súdu, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje dodatočné odôvodnenie, nakoľko v ňom abscentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie, na základe čoho považujú rozhodnutie odvolacieho súdu za nepreskúmateľné a arbitrárne. Nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie dovolatelia namietali v odvolaní s poukazom na to, že zo Zmluvy nevyplýva, že by žalovaná 1/ konala za žalovaných 2/ až 4/, resp. že by Zmluvu uzatvárala

v ich mene ako zástupca (§ 32 ods. 1 OZ: „Ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene.“) a tiež z dôvodu, že sa ust. § 8a ods. 3 ZoVB na žalovaných 2/ až 4/ nevzťahuje rovnako ako ani na zmluvný vzťah medzi žalovanou 1/ a žalovanými 2/ až 4/ založený Zmluvou o výkone správy. S uvedenou argumentáciou sa odvolací súd podľa dovolateľov nezaoberal. Dovolatelia trvali na tom, že nikdy žiadne úkony žalovanej 1/ vo vzťahu k žalobkyni neodsúhlasili, preto žalovaná 1/ konala bez súhlasu žalovaných 2/ až 4/, teda priamo proti ich prejavenej vôli, ktorá jej bola známa.

Faktúry vystavené žalobkyňou v zmysle Zmluvy, ktorých zaplata sa žalobkyňa domáha v predmetnom spore, boli vystavené na základe objednávky žalovanej 1/, žalovaná 1/ preto musí znášať

zodpovednosť za svoje konanie.

13.1. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí v tejto súvislosti, konkrétne v bode 22 odôvodnenia uviedol, s poukazom na Zmluvu o výkone správy a Zmluvu na dodávku tepla, že žalovaná 1/ ako správca konala v mene vlastníkov bytového domu t.j. žalovaných 2/ až 4/, zabezpečovala v ich mene služby spojené s užívaním bytov, uzavrela zmluvu na dodávku tepla a TÚV v ich mene a na ich účet. Z uvedených dôvodov Zmluva na dodávku a odber tepla zaväzuje priamo vlastníkov bytového domu - žalovaných 2/ až 4/ a žalovaná 1/ nie je pasívne vecne legitimovaná. Žalovaní 2/ až 4/ ako vlastníci domovej nehnuteľnosti prijali od žalobkyne plnenie /dodávku tepla a TÚV/ s tým, že faktúry vystavené žalobkyňou ako dodávateľom neuhradili. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti sú pasívne vecne legitimovaní žalovaní 2/ až 4/ ako vlastníci domovej nehnuteľnosti. Žalovaná 1/ ako správca domovej nehnuteľnosti bola splnomocnená žalovanými 2/ až 4/ na zabezpečovanie služieb spojených s užívaním bytov, o. i. aj dodávku tepla a TÚV /§ 31 a nasl. Obč. zák./.

Neobstoí preto tvrdenie žalovaných 2/ až 4/, že konala vo vlastnom mene /§ 32 ods. 1

Obč. zák./, nakoľko zo zmluvy o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti jednoznačne vyplýva, že žalovaná 1/ koná menom vlastníkov a na ich účet. Nie je bez právneho významu aj vyjadrenie žalovaných 2/ až 4/ uvedené vo výpovedi zo zmluvy o výkone správy č. 158/2005, kde žalovaní 2/ až 4/ upozorňovali žalovanú 1/ ako správcu na jej povinnosti pri ukončení výkonu správy, a to najmä povinnosti uvedené v čl. II bod 2/ o .i. zabezpečenie služieb spojených s užívaním bytov -dodávka tepla a TÚV/a v čl. VI. bod 3 zmluvy.

Odvolací súd skonštatoval, že aj z e-mailu žalovanej 2/ zo dňa 27.8.2014 /č. 1. 117/ adresovaného žalobkyni vyplýva, že žalovaní boli pripravení dlžnú sumu za dodávku a odber tepla na vykurovanie a prípravu TÚV uhradiť, avšak chceli vyhovieť zákonu č. 431/2002 Z. z.

o účtovníctve /návrh dohody o vyrovnaní nebol vypracovaný tak, aby spĺňal požiadavky zákona o účtovníctve/.

13.2. Napriek tomu, že dovolací súd považoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu za dostatočné, ako to vyplýva z uznesenia sp. zn. 2Obdo/84/2021, Ústavný súd SR v Náleze tento názor nezdieľal. Podľa názoru Ústavného súdu odvolací súd nedal žalovaným 2/ až 4/ presvedčivú odpoveď na ne/aplikáciu § 32 ods. 1 OZ, pričom to bol práve najvyšší súd, kto mal prvýkrát možnosť žalovaným 2/ až 4/ vysvetliť právnu úvahu o jeho neaplikovaní.

14. S prihliadnutím na vyššie v bode 13 tohto uznesenia uvedené, pri podaní vysvetlenia a objasnenia právneho záveru odvolacieho súdu o nemožnosti aplikácie ust. § 32 ods. 1 OZ, s odkazom na záver ústavného súdu v jeho náleze, považuje najvyšší súd za potrebné poukázať na nesporné a preukázané skutočnosti a relevantné dôkazy, ktoré v priebehu konania pred súdmi nižšej inštancie tvorili základ pre rozhodnutie vo veci samej.

14.1. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalovanou 1/ (pôvodné obchodné meno STAROMESTSKÁ, a. s.) a vtedajšími vlastníckmi nehnuteľnosti na G. ul. č. X

(v súčasnosti už žalovanými 2/ až 4/) bola dňa 4. januára 2006 uzavretá Zmluva o výkone správy č. 158/2005, ktorej účinnosť nastala 1. januára 2006. Zmluva o výkone správy bola výslovne uzavretá podľa ust. § 43 a nasl. OZ. V Čl. I. Zmluvy o výkone správy pod označením „Predmet zmluvy“ bod 1. obsahoval nasledovné znenie: „Predmetom tejto zmluvy je výkon komplexnej správy a údržby, konanie menom vlastníkov a na ich účet v praktických činnostiach v súvislosti s domovou nehnuteľnosťou, nachádzajúcou

sa v Y. na G. ul. č. X, ...“. V bode 2 Čl. I. Zmluvy o výkone správy je jasne uvedené, že: „Spoluvlastníci 1 a 2 touto zmluvou poverujú výkonom správy a údržby v odseku 1. uvedenej domovej nehnuteľnosti správcu v rozsahu a za podmienok upravených v tejto zmluve. Správca poverenie v tomto rozsahu prijíma.“. Z Čl. III.

bod 2 písm. f) Zmluvy o výkone správy vyplýva, že medzi povinnosti žalovanej 1/ patrilo

aj: „zabezpečovanie služieb spojených s užívaním bytov - dodávka tepla a teplej úžitkovej vody“. Medzi práva a povinnosti žalovanej 1/ patrí podľa Čl. III. bod 2 písm. i) Zmluvy o výkone správy okrem iného aj: „vypracovanie vyúčtovania skutočných nákladov za služby spojené s užívaním bytov s predpísanými preddávkovými platbami za obdobie kalendárneho roka pre jednotlivých nájomníkov v zmysle platných právnych predpisov v lehote

do 31.05. roka nasledujúceho;“.

14.2. Žalovaná 1/ následne dňa 14. februára 2006 uzavrela so žalobkyňou ako dodávateľom Zmluvu na dodávku a odber tepla č. 106850110. Predmetom Zmluvy bola dodávka a odber tepla na vykurovanie, dodávka a odber tepla na prípravu teplej a úžitkovej vody, dodávka a odber vody na prípravu teplej a úžitkovej vody zo zariadenia dodávateľa

do odberného miesta odberateľa pre objekt spotreby: G. X.. Účinnosť Zmluvy bola od 1. januára 2006 (pozn. dovolacieho súdu - zhodná s účinnosťou Zmluvy o výkone správy uzavretej 4. januára 2006, ale účinnnej od 1. januára 2006).

14.3. Zmluva o výkone správy bola žalovanými 2/ až 4/ vypovedaná listom doručeným žalovanej 1/ dňa 27. marca 2013 s tým, že výpovedná 6-mesačná doba mala začať plynúť

1. apríla 2013 a jej uplynutie malo nastať ku 30. septembru 2013.

V rámci predmetnej výpovede žalovaní 2/ až 4/ upozornili žalovanú 1/ na jej povinnosti pri ukončení výkonu správy uvedené v Zmluve o výkone správy, hlavne na povinnosti uvedené v Čl. III, v bode 2 a v Čl. VI. v bode 3.

14.4. Z e-mailu žalovanej 2/ z 27. augusta 2014 (č. l. 117 spisu) adresovaného žalobkyňi podľa dovolacieho súdu bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalovaní 2/ až 4/ nepopierajú žalovanú 1/ ako svojho zástupcu a súčasne osobu kompetentnú na samotné uzavretie Zmluvy na dodávku tepla, naopak boli pripravení dlžnú sumu za dodávku a odber tepla na vykurovanie a prípravu TÚV uhradiť, avšak chceli vyhovieť zákonu č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, pretože návrh dohody o vyrovnaní nebol vypracovaný tak, aby spĺňal požiadavky zákona o účtovníctve). Splatné faktúry, ktoré sú predmetom sporu, boli vystavené žalovanou 1/ na základe Zmluvy za obdobie 11/2013 - 09/2014.

14.5. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôkazov dovolací súd pri formovaní svojho záveru, rovnako ako i odvolací súd, vychádzal z toho, že Zmluva o výkone správy bola uzavretá podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Dovolací súd zohľadňoval, že žalovaní 2/ až 4/ nie sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ako to predpokladá ZoVB, pretože vlastní domovú nehnuteľnosť, ktorá je v ich podielovom spoluvlastníctve s tým, že jednotlivé byty a spoločné priestory v dome užívajú jednotliví nájomníci, ktorí

nie sú vlastními bytov a nebytových priestorov.

14.6. Existenciu splnomocnenia na výkon komplexnej správy a údržby, konanie menom vlastníkov a na ich účet v praktických činnostiach v súvislosti s domovou nehnuteľnosťou, nachádzajúcou sa v Y. na G. ul. č. X potvrdzuje okrem bodu 1 Čl. I Zmluvy o výkone správy znenie bodu 2 Čl. I. Zmluvy o výkone správy, ktorým spoluvlastníci žalovanú 1/ poverili výkonom správy a údržby uvedenej domovej nehnuteľnosti v rozsahu a za podmienok upravených v tejto zmluve. Žalovaná 1/ podpisom Zmluvy o výkone správy toto poverenie výslovne prijala. Z formulácie „konanie menom vlastníkov a na ich účet“ zakotvenej v bode 1 Čl. I Zmluvy o výkone správy je podľa dovolacieho súdu zrejmé, že sa jednalo o priame zastúpenie spoluvlastníkov domovej nehnuteľnosti žalovanou 1/. K rovnakému záveru o priamom zastúpení žalovaných 2/ až 4/ žalovanou 1/ dospel

aj odvolací súd.

14.7. Ústavný súd SR v Náleze kládol dôraz na to, že v prípade priameho zastúpenia

je nevyhnutné naplnenie požiadavky publicity vyplývajúcej z ust. § 32 ods. 1 OZ.

Dovolací súd na tomto mieste považuje za potrebné upozorniť predovšetkým na skutkové osobitosti daného sporu. Pokiaľ sa na prvý pohľad javí, že princíp publicity (§ 32 ods. 1 OZ) v Zmluve na dodávku a odber tepla č. 106850110 vyjadrený nebol, dovolací súd

(a nepochybne i súd odvolací) tento vzhľadol v skutočnosti, že dodávka a odber tepla

na vykurovanie, dodávka a odber tepla na prípravu teplej a úžitkovej vody, dodávka a odber vody na prípravu teplej a úžitkovej vody zo zariadenia dodávateľa do odberného miesta odberateľa je určená pre objekt spotreby: G. X. Z predmetnej formulácie

čl. I Zmluvy na dodávku tepla, v ktorej je definovaný ako objekt spotreby „G. X“,

je zrejmé i určenie konečného spotrebiteľa v zmysle čl. 2 Zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike, ktorými sú v súdnej veci podieloví spoluvlastníci domovej nehnuteľnosti, ktorá je objektom spotreby a v ktorých mene a na ktorých účet konala žalovaná 1/ v zmysle Zmluvy o výkone správy, teda v súvislostiach konkrétnej veci je zrejmé, že z právneho úkonu, ktorým je Zmluva na dodávku tepla, zreteľne vyplýva, že tento je právnym úkonom žalovanej 1/

za žalovaných 2/ až 4/. Skutočnosť, že podielovými spoluvlastníkmi domovej nehnuteľnosti na G. ul. č.

X boli práve žalovaní 2/ a 4/, a nie žalovaná 1/, bez akýchkoľvek pochybností vyplýva z údajov zapísaných v katastri nehnuteľností, konkrétne z výpisu z listu vlastníctva (č. l. 7 spisu). Pozornosť dovolací súd upriamuje na verejnosť katastrálneho operátu a s tým súvisiaci princíp formálnej publicity, ktorý je založený na verejnej dostupnosti a známosti údajov. Žalobkyni tak boli informácie o vlastníkovi (v danom prípade spoluvlastníkoch) domovej nehnuteľnosti verejne prístupné v katastri nehnuteľností a bola povinná ich rešpektovať, tak ako všetci, a to aj s ohľadom na princíp materiálnej publicity katastra nehnuteľností.

14.8. Obrana žalovaných 2/ - 4/ týkajúca sa nedostatku ich pasívnej vecnej legitímácie vyznieva podľa dovolacieho súdu vzhľadom na okolnosti daného sporu účelovo.

Žalovaní 2/ - 4/ služby (teplo a teplú úžitkovú vodu) dodávané žalobkyňou na základe Zmluvy na dodávku a odber tepla č. 106850110 účinnej od 1. januára 2006

(uzavretej žalovanou 1/ dňa 14. februára 2006, tzn. následne po uzavretí Zmluvy o výkone správy, aby svoje povinnosti riadne v prospech žalovaných 2/ až 4/ plnila) do domovej nehnuteľnosti v ich podielovom spoluvlastníctve bez akýchkoľvek námietok od počiatku prijímali a riadne uhrádzali. Uvedené nebolo medzi stranami sporné. Konanie žalovaných 2/ až 4/ sa tak javí ako konkludentné odsúhlasenie postupu žalovanej 1/, ktorá

pre nich ako podielových spoluvlastníkov domovej nehnuteľnosti v zmysle Zmluvy o výkone správy zabezpečila dodávku tepla a teplej úžitkovej vody prostredníctvom žalobkyne,

a to práve na základe Zmluvy na dodávku a odber tepla č. 106850110. Za týchto okolností dovolací súd posúdil argumentáciu žalovaných 2/ až 4/ obsiahnutú vo vyjadrení (č. l. 251 - 255 spisu), že: „žalovaní 2/ až 4/ nemohli úkony žalovaného v 1. rade odsúhlasiť,

a to ani len konkludentne. Dodávky tepla boli uhrádzané na základe Zmluvy č. 158/2005 o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti a uhrádzali ich priamo nájomcovia jednotlivých bytov a tiež žalovaná v 2. rade a žalovaný v 4. rade, ktorí v nehnuteľnosti bývajú.“ ako neopodstatnenú a irelevantnú. V tejto súvislosti dovolací súd ako nemenej významné pripomína i znenie ust. § 33 OZ a zdôrazňuje, že aj v prípade ak by žalovaná 1/ (ako splnomocnenec žalovaných 2/ až 4/ v zmysle Zmluvy o výkone správy) aj prekročila rozsah svojho oprávnenia zastupovať žalovaných 2/ až 4/ (čo sa však v prejednávanej veci nestalo), platí nevyvrátiteľná domnienka, podľa ktorej zastúpený (žalovaní 2/ - 4/) prekročenie oprávnenia zástupcu schválil, ak bez zbytočného odkladu neoznámil osobe (žalobkyni), s ktorou zástupca konal, svoj nesúhlas. Z výpovede žalobkyne na pojednávaní

zo dňa 30.1.2017 vyplýva, že prebiehali rokovania so žalovanou 2/ ako zástupkyňou vlastníkov nehnuteľnosti „G., ktorá prejavila záujem pokračovať v tomto zmluvnom vzťahu a bolo i podľa žalobkyne nesporné, že žalovaní 2/ - 4/ majú záujem, o odber služieb od žalobkyne.

14.9. Dovolací súd tiež zdôrazňuje, že i upozornenie žalovaných 2/ až 4/ vo výpovedi

(č. l. 88 spisu) zo Zmluvy o výkone správy žalovanej 1/ na jej povinnosti pri ukončení správy, hlavne povinnosti uvedené v Čl. III bode 2 a v Čl. VI v bode 3 Zmluvy o výkone správy vyznieva tak, že žalovaní 2/ až 4/ majú záujem na pokračovaní dodávaných služieb

(napr. tepla a teplej úžitkovej vody). Do pozornosti dovolací súd dáva, že zo znenia Zmluvy o výkone správy nevyplýva povinnosť žalovanej 1/, aby v prípade ukončenia zmluvného vzťahu so žalovanými 2/ až 4/ založeného Zmluvou o výkone správy, právne vzťahy,

resp. právne úkony uskutočnené žalovanou 1/ v mene a na účet žalovaných 2/ až 4/ za účelom plnenia v nej uvedených zmluvných povinností ukončila, ani že si komplexnú správu a údržbu budú uskutočňovať žalovaní 2/ až 4/ sami vo vlastnej réžii.

14.10. Dovolací súd upozorňuje, že aj keď Zmluva o výkone správy bola ukončená

ku dňu 30. septembra 2013 (na základe výpovede žalovaných 2/ až 4/), v konaní nebolo žiadnou zo sporových strán namietané, že by žalovaní 2/ až 4/ za teplo a teplú úžitkovú vodu žalobkyňou dodanú v mesiaci október 2013 fakturovanú žalobkyňou v novembri 2013 riadne neuhradili. Týmto má dovolací súd túto skutočnosť v konaní za nespornú, teda preukázanú. Žalovaní 2/ až 4/ prestali uhrádzať faktúry vystavené v decembri 2013 až októbri 2014,

a to za služby (teplo a teplú úžitkovú vodu) dodané žalobkyňou v období november 2013 až september 2014.

14.11. Za dôkaz podstatného významu rovnako ako súdy nižšej inštancie považoval dovolací súd e-mail žalovanej 2/ v postavení zástupcu vlastníkov z 27. augusta 2014 adresovaný žalobkyni (č. l. 117 spisu). Žalovaná 2/ tu poukazovala na to, že dodávky tepla žalobkyňou

už boli v čase, kedy Zmluva o výkone správy neplatila a na faktúrach vystavených žalobkyňou bola uvedená žalovaná 1/. Dovolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo žalovaní 2/ až 4/ nemali problém s úhradou faktúry žalobkyne vystavenej a splatnej v novembri 2013 za teplo a teplú úžitkovú vodu žalobkyňou dodanú v mesiaci október 2013, ktorá bola vystavená už po ukončení Zmluvy o výkone správy a bola s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou vystavená za totožných podmienok a okolností ako faktúry, ktoré žalovaní 2/ až 4/ už neuhradili.

14.12. Dovolací súd upozorňuje, že sa v danom prípade nejedná o klasickú zmluvu (napr. kúpnu zmluvu / darovaciu zmluvu / zmluvu o pôžičke a pod.), v prípade ktorej pri absencii naplnenia princípu publicity zverejnením priameho zastúpenia platí nevyvrátiteľná domnienka, že konajúca osoba koná sama za seba, vo vlastnom mene a je z toho konania aj zaviazaná. Skutkové okolnosti daného sporu vyhodnotil dovolací súd za tak zásadné a významné pre rozhodnutie v merite veci, keď uzavrel, že Zmluvu na dodávku a odber tepla nemožno posudzovať ako právny úkon, z ktorého nie je zrejmé, že zástupca (žalovaná 1/) pri jej uzavretí konal v mene a na účet splnomocniteľov (žalovaných 2/ až 4/). Princíp publicity priameho zastúpenia je v danom prípade zhmotnený práve v podobe zreteľnej definície objektu spotreby, teda nehnuteľnosti vo vlastníctve osôb, ktoré Zmluvou o výkone správy splnomocnili žalovanú 1/ ako zástupcu na konanie menom vlastníkov a na ich účet v praktických činnostiach v súvislosti s domovou nehnuteľnosťou. Z uvedeného dôvodu dovolací súd posudzovanie Zmluvy na dodávku a odber tepla ako samostatného právneho úkonu, na ktorý sa podľa žalovaných 2/ až 4/ vzťahuje ust. § 32 ods. 1 OZ, čím odôvodňujú, že v konaní nie sú pasívne vecne legitimovaní, aby sa vyhli povinnosti zaplatiť za riadne dodané a spotrebované služby do ich domovej nehnuteľnosti, považuje za prísne formalistické. Z objektu spotreby - adresy domovej nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve je zrejmé, že zmluva (Zmluva na dodávku a odber tepla)

je uzavretá zástupcom (žalovanou 1/) v prospech konkrétnych osôb (podielových spoluvlastníkov domovej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na tejto adrese) zapísaných v katastri nehnuteľností. Žalovaná 1/ nikdy nebola vlastníkom objektu spotreby, tzn. domovej nehnuteľnosti na danej adrese, preto dovolací súd nevidel dôvod na pochybnosti o tom, v koho prospech (v mene koho) bola Zmluva (na dodávku a odber tepla) žalovanou 1/ uzatváraná, najmä keď boli faktúry za dodané teplo a teplú úžitkovú vodu od januára 2006 riadne uhrádzané až do novembra 2013, vrátane. V prípade, ak by súdy dospeli k opačnému záveru, vznikol by stav, kedy žalovaní 2/ až 4/ prijali a spotrebovali dodávku tepla a teplej úžitkovej vody od žalobkyne, ale neboli by povinní za túto zaplatiť, čo by podľa dovolacieho súdu odporovalo princípom spravodlivosti. S prihliadnutím na všetky dôvody, na ktoré upozornil odvolací súd a vo svojom skoršom rozhodnutí dovolací súd, najvyšší súd zotrval na tom, že zohľadnením všetkých špecifických okolností daného prípadu odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom dospel k rovnakému záveru o existencii pasívnej vecnej legitimácie žalovaných 2/ až 4/ považuje za vecne správne.

14.13. Ústavný súd vo svojom náleze konkretizoval, že za opodstatnenú hodnotí námietku sťažovateľov, že rozhodnutie odvolacieho ako i dovolacieho súdu je arbitrárne v časti odôvodnenia jeho záveru o priamom zastúpení sťažovateľov (žalovaných 2/ až 4/) žalovanou 1/, pre ktorého naplnenie je nevyhnutné naplnenie požiadavky publicity vyplývajúcej zo sťažovateľmi navrhovanej aplikácie ust. § 32 ods. 1 OZ. Predmetným sa dovolací súd zaoberal vyššie v bode 14. odôvodnenia svojho rozhodnutia. Dovolací súd záverom pripomína bod 29. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, kde tento (rovnako ako ústavný súd v bode 31. nálezu) uviedol, že nie je povinnosťou súdu dať odpovede na všetky otázky, ktoré nastolia sporové strany, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (viď odvolacie námietky týkajúce sa Dodatku č. 8 (ako aj č. 9) k Zmluve na dodávku a odber tepla č. XXXXXXXXXXXX a . pod., pozn. dovolacieho súdu v rozhodnutí sp. zn. 2Obdo/84/2021).

15. Dovolatelia dovolací dôvod vyvedený ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP vzhľadli v tvrdenom nesprávnom právnom posúdení „otázky právneho úkonu v zmysle § 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka“, kedy sa odvolací súd mal odkloniť od rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 4Cdo/16/2019, 5Cdo/99/2013). K odklonu od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu malo dôjsť prijatím záveru, že

žalovaná 1/ uzavrela Zmluvu na dodávku a odber tepla č. 1068501100 v mene žalovaných 2/ až 4/ v zmysle Zmluvy č. 158/2005 o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti a nie zo Zmluvy na dodávku a odber tepla č. 1068501100. Odvolací súd podľa dovolateľov síce použil správny predpis, a to § 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tento však nesprávne interpretoval, ak dospel k záveru, že uvedenou Zmluvou na dodávku a odber tepla č. 1068501100 konala žalovaná 1/ v mene žalovaných 2/ až 4/, keďže táto zaväzuje priamo žalovanú 1/, ktorá je v danom prípade aj pasívne vecne legitimovaná.

16. Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, sa rozumie otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. Zároveň právnou otázkou (od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) je potrebné koncipovať jednak spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 CSP, no zároveň aj dostatočne všeobecným spôsobom tak, aby vôbec bolo možné konštatovať, že vo vzťahu ku konkrétnej otázke skutočne existuje alebo neexistuje ustálená/rozdielna rozhodovacia prax odvolacieho súdu. Tento záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. apríla 2020, sp. zn. III. ÚS 123/2020, podľa ktorého už zo samotného znenia § 421 CSP, je možné vyvodiť, že vzhľadom na skutočnosť, že od vymedzenia právnej otázky sa odvíja dovolací prieskum, a to v rozsahu, či sa od nej odvolací súd v rámci jej vyriešenia odklonil, riešil ju rozdielne alebo ju ešte neriešil, je pri jej formulácii nevyhnutný predpoklad jej „zovšeobecnenia“.

17. Dovolací súd preskúmaním dovolania žalovaných 2/ až 4/ v prvom rade konštatuje, že v ňom absentuje jednoznačné vymedzenie právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu s tým, že túto nie je možné jednoznačne vyvodiť ani z obsahu podaného dovolania s dopadom na jej zovšeobecnenie (III. ÚS 123/2020). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd uzatvára, že dovolanie žalovaných 2/ až 4/ opreté o nesprávne právne posúdenie podľa § 421 CSP, nenapĺňa kvalitatívne požiadavky kladené zákonom na dovolanie v časti vymedzenia dovolacích dôvodov, ktorých garanciou splnenia má byť povinné právne zastúpenie dovolateľa. Dovolací súd súčasne dodáva, že konštatovanie dovolateľov o nesprávnom právnom posúdení „otázky právneho úkonu v zmysle § 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka“ nie je možné považovať za dostatočne vymedzený nedostatok právneho posúdenia odvolacím súdom, ktorým malo dôjsť aj k odklonu od rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR rozhodnutiami sp. zn. 4Cdo/16/2019 a 5Cdo/99/2013, ku ktorým je navyše nutné uviesť, že tieto svojím obsahom s prejednávaným sporom skutkovo nesúvisia, pretože v nich riešené právne posúdenie „konania za zastúpeného“ nie je viazané na dodávku a odber tepla podľa osobitného zákona č. 657/2004 Z. z., o tepelnej energetike, resp. nie je viazané na zmluvný vzťah založený zmluvou o výkone správy a údržby domovej nehnuteľnosti. (rovnako v sp. zn. 2Obdo/84/2021)

17.1. Dovolací súd záverom zdôrazňuje, že s argumentáciou dovolateľov týkajúcou sa dovolacieho dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP, sa už vysporiadal vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalovaných 2/ až 4/ podľa § 420 písm. f) CSP, a § 421 ods. 1 písm. a) CSP, nie je procesne daná, preto ich dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP, odmietol.

19. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP, v spojení s § 255 ods. 1 CSP, s dôrazom na skutočnosť, že žalobkyňa si ich náhradu v dovolacom konaní neuplatnila.

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.